

Sygn. akt VI Gz 205/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

przewodniczący: SSO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2018 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko S. O.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia roszczenia

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11 czerwca 2018 r., sygn. akt (...)

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez zajęcie ruchomości lub wierzytelności z rachunku bankowego albo innej wierzytelności lub prawa majątkowego pozwanego. Zdaniem tego Sądu powód niewątpliwie wykazał interes prawny; jednakże nie uprawdopodobnił roszczenia i jego wysokości. Powód na poparcie swoich roszczeń nie przedłożył bowiem żadnych faktur VAT i dokumentów, które potwierdzałyby zawarcie umowy sprzedaży; wprawdzie przedłożył on dokumenty w postaci załączników 1, 2 i 3 dotyczących dokonania umów sprzedaży w dniach 24, 25 i 27 lipca 2015 r. Jednakże dokumenty te są kserokopiami, które nie zostały urzędowo poświadczone (k.53-54).

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się powód wnosząc o uchylenie przez Sąd Rejonowy zaskarżonego postanowienia w myśl art. 395 § 2 k.p.c. i wydanie postanowienia o zabezpieczeniu zgodnie z wnioskiem. Na wypadek nieuwzględnienia tego żądania powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez Sąd Okręgowy i wydanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem zawartym w pozwie lub o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji. W uzasadnieniu zażalenia powód zarzucił, iż Sąd Rejonowy nie wezwał go do przedłożenia oryginałów załączników 1-3 oraz pominął zaoferowane przez niego inne dowody z dokumentów tj. odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Kole z dnia 28 marca 2018 r. w sprawie (...)z uzasadnieniem oraz odpisu pisma zarządcy spółki (...) sp. z o.o. z dnia 12 grudnia 2017 r., z których to dokumentów, zdaniem powoda, wynika zarówno odpowiedzialność pozwanego za roszczenia powoda jak i ich wysokość. Ponadto powód zarzucił, iż Sąd Rejonowy pominął zaoferowane przez niego dowody osobowe, w szczególności z zeznań świadków K. i P. D., którzy współdziałali z pozwanym przy nabywaniu wiśni zapłata, za które jest przedmiotem pozwu. W końcu powód zarzucił, iż Sąd I instancji pominął też dowód z dokumentu w postaci aktu notarialnego sporządzonego w dniu 19 września 2016 r. przed notariuszem M. K., Rep. (...), z którego wynika solidarna odpowiedzialność pozwanego za zobowiązania przeniesione na (...) sp. z o.o. (k.62-63).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie uprawnionego podlegało oddaleniu jako bezzasadne, ponieważ podniesione w nim zarzuty okazały się nietrafne. Na wstępie należy podkreślić, że uprawdopodobnienie nie oznacza prawdopodobieństwa graniczącego z pewnością. Uprawdopodobnienie roszczenia przez wnioskodawcę oznacza „przytoczenie takich okoliczności, z których będzie wynikać, że roszczenie mu przysługuje, a okoliczności te będą przez niego uprawdopodobnione” (por. T. Ereciński, J. Gazdowski, M. Jędrzejowska, Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, W-wa 2006 r., t. 3 s. 400-4001). Można zatem powiedzieć, że przesłanka ta będzie spełniona jeśli wnioskodawca przedstawi materiał, niekoniecznie spełniający wymogi stawiane przez przepisy o postępowaniu dowodowym, z którego można jednak wynieść ze znacznym stopniem prawdopodobieństwa, że roszczenie rzeczywiście istnieje (tak SA w Rzeszowie w postanowieniu z dnia 27 grudnia 2013 r., I ACz 984/13, LEX nr 1430748).

W ocenie Sądu Okręgowego w sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że zaskarżone postanowienia jest niezgodne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, co w świetle art. 730¹ k.p.c. wyklucza możliwość uwzględnienia jego zażalenia. Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy oraz ocenę prawną tych zdarzeń przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i powołuję się na nie bez potrzeby przytaczania tych ustaleń i oceny.

Nie ma racji skarżący zarzucając, iż spełnił przesłankę warunkującą udzielenie mu zabezpieczenia roszczenia o zapłatę ceny za sprzedane pozwanemu wiśnie poprzez uprawdopodobnienie tego roszczenia. W ocenie Sądu Okręgowego uprawniony nie uprawdopodobnił wiarygodności swojego roszczenia w udzieleniu zabezpieczenia (art. 730¹ k.p.c.). Wprawdzie rację ma powód podnosząc, iż Sąd Rejonowy nie odniósł się do dowodów z dokumentów i dowodu z zeznań wnioskowanych świadków; jednakże analiza wskazanych w uzasadnieniu zażalenia dokumentów nie uprawdopodobnia wiarygodności roszczenia o zapłatę ceny za sprzedane wiśnie. I tak wbrew zarzutom zażalenia ani z treści uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w Kole z dnia 28 marca 2018 r., ani z treści pisma zarządcy spółki (...) z dnia 12 grudnia 2017 r. nie wynika odpowiedzialność pozwanego i wysokość roszczenia. W szczególności z uzasadnienia wyroku wynika jedynie to, że pozwani K. D. i P. D. zawarli z S. O. umowę o dzieło polegającą na pomocy przy skupowaniu wiśni świeżej oraz, że powód dostarczył wiśnie na łączną kwotę 3.537,00 zł do skupu prowadzonego przez w/w pozwanych. Z kolei z treści drugiego dokumentu wynika, że skup tych wiśni prowadzony był w imieniu i na rzecz firmy (...) oraz, że na uznaną w spisie wierzycieli wierzytelność w kwocie 20.647,96 zł składają się zobowiązania z tytułu faktur RR na kwotę 15.866,71 zł, odsetki od tej kwoty w wysokości 1.318,02 zł oraz zobowiązanie z tytułu skupu surowca w wysokości 3.450,00 zł. W ocenie Sądu również z treści załączonego do pozwu aktu notarialnego nie wynika, że powód sprzedał pozwanemu wiśnie za cenę wskazaną w pozwie. W końcu na tym etapie postępowania zupełnie nieprzydatny jest dowód z zeznań wnioskowanych w pozwie świadków skoro postępowanie zabezpieczające stanowi przyśpieszone i odformalizowane postępowanie.

Z drugiej strony, nawet gdyby uznać, że powód uprawdopodobnił obie przesłanki udzielenia zabezpieczenia roszczenia, to i tak w ocenie Sądu Okręgowego zażalenie było nieuzasadnione, gdyż ostatecznie przedmiotowy wniosek i tak podlegał oddaleniu. Uszło bowiem uwadze Sądu Rejonowego, że wskazany sposób zabezpieczenia nie spełniał wymagań – brak skonkretyzowania ruchomości i miejsca ich położenia, których zajęcia domaga się powód oraz brak konkretyzacji wierzytelności i numeru rachunku bankowego, a także brak wskazania innych skonkretyzowanych wierzytelności lub innego skonkretyzowanego prawa majątkowego.

Jak podkreśla się w orzecznictwie Sądu Najwyższego „zajęcie wierzytelności wymaga zindywidualizowania wierzytelności mającej służyć jako środek zabezpieczenia, tak aby sąd w razie uwzględnienia wniosku miał możliwość w swym postanowieniu dokładnie określić sposób i zakres zabezpieczenia” (v. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 1955 r., IV CZ 72/55, OSNCK z 1956 r., Nr 3, poz. 69).

Brak wskazania we wniosku skonkretyzowanych ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych, których zajęcia żąda uprawniony we wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczeń powinien prowadzić do jego oddalenia,

ze względu na brak możliwości oceny przez Sąd wniosku pod kątem art. 730⁽¹⁾ § 3 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 14 lutego 2014 r., I ACz 10/14, Portal Orzeczeń SA w Rzeszowie).

W konsekwencji, z tych wszystkich względów na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. należało oddalić zażalenie powoda jako bezzasadne.

(...)

(...)

(...)

(...),

(...)

(...)

T., (...)